

Zakończenie

Podlasie nie było brane pod uwagę w planach Naczelnego Dowództwa w przygotowaniach obronnych do wojny. Na Podlasiu najdłużej toczyły się walki września, przez ten region przetoczyło się wojsko z rozproszonych jednostek oraz liczni uchodźcy z zachodu.

Podlasie doświadczyło też okupacji sowieckiej. Wojska sowieckie stoczyły bitwy z SGO „Polesie” i KOP w Milanowie, Puchowej Górze, Jabłoni, Wytycznym oraz liczne potyczki z drobnymi oddziałami polskimi.

Okupacja sowiecka składała się z kilku aspektów. Wojska sowieckie postawiły na propagandę, przedstawianie Armii Czerwonej jako wyzwoliciela. Temu celowi miała służyć gazeta „Prawda Białej Podlaskiej”, artykuły, które się tam ukazywały, wysławiały sowiecką okupację. Nowa władza przeszła też do czynów propagandowych, rozdawała np. w Białej Podlaskiej karpie, w Radzynie Podlaskim zboże.

Sowiecka okupacja była krótka, ale krwawa. W Milanowie, gdzie rozegrała się bitwa, Sowietci wywieźli część mieszkańców na Białoruś. Można mnożyć liczne przykłady nieuzasadnionej zbrodni, np. w Radczach, Rudnie, Jabłoni czy Antopolu.

Z inspiracji sowieckiej dała znać o sobie mniejszość ukraińska, która mordowała pojedynczych żołnierzy w Kodeńcu,

Połoskach, Zbłociu, Wisznicach. Mordowano też tzw. wrogów ludu, czyli właściciele majątków, ofiarą tych represji był Józef Kugler, właściciel majątku Styrzyniec. Równie ofiarnie do pracy przystąpili Żydzi, zakładając rewkomy i czerwoną milicję. Przykładów nieuzasadnionych mordów dokonanych przez wojsko sowieckie i rewkomy jest dużo.

Okupanci przystąpili też do rabunku mienia PWS, majątków ziemskich, szkół. Wywożono wszystko, co stanowiło, według okupanta, jakąś wartość.

Krótką obecność na Podlasiu wynikała z umowy 28 września 1939 r., w wyniku której rzeka Bug stała się nową granicą interesów.

Po wycofaniu się wojsk sowieckich wkroczyły wojska niemieckie. Dało to początek długiej okupacji niemieckiej równie krwawej.